

(המשך מעמוד 3)

רולצין, שרה דורון, גידעון האחנה, שלמה הילל, זבולון המר, רח ורהפטיג, אהרון ירלין, אהרון יריב.

חיים כהן, יגאל כהן-אורגד, ישראל כץ, משה כרמל, יעקב מרדור, יובל נאמן, מאיר עמית, נתן פלד, חיים צדוק, מרדכי ציפורי, משה קול, אלימלך רימלט, יצחק רפאל, אליעזר שוסטק, ויקטור שטיינבו, יעקב שימשון שפירא, שמואל תמיר.

לסיכום: מאז קום המדינה נשאו ונושאים 111 איש בתואר שרים: 25 בממשלת האחדות הלאומית; 39 בממשלות-העבר ששודס בחיים ר 47 שהלכו לעולמם (מהם 13 בעת היותם שרים).

צבי ברי-שירה, גבעתיים

תלונתה של דוגמנית

על תצלום של שלומית אמיר (העולם הזה 17.7).

הופעתה לראות את תמונתה מתנוססת ברחל המרחלת. אם כי אין לי כל טענות כלפי הכתבה. ברור לי שאנשים אלה רכילות (במיוחד בארצנו) ולדעת כל מה שקורה בצלחתו של הזולת (זה חלק מהמחיר שגובה מיקצועי).

אבל — הריני דוגמנית, וכתור דוגמנית מיקצועית, כל שישה חודשים אני משנה את מחמיא לי לפרסם תמונה שלי משנת 1976. הופעתה או היתה שונה לחלוטין מהופעתה כיום. תמונה זו פוגמת במוניטין שלי ובעבודתי כדוגמנית בכך, שכל צלם מהארץ או מחו"ל,

למכות, ירי ופגיעה במכונית, מכילי שהמישטרה חגלה את המצעים. שושי התלוננה בכל פעם במישטרה, והחשידה את מירוחי, אך לא היה לה שומע.

בסופו של דבר, כאשר ראה מירוחי שאיננו יכול להיפטר מיריבו ברכים פליליות רגילות, החליט להעליל עליו בעזרת החוק. הוא התלונן אצל ירדים במישטרה כי עופרי מאיים עליו, ומנסה לסחוט ממנו 10 אלפים דולר. הוא סיפר שקיבל כמה שיחות מחברים של עופרי, שהבהירו לו את הסחיטה. חברו של מירוחי, פקד עימנואל שחר, ששירת או ביחידה המרכזית, כא לעזרת מירוחי. הוא הציע לו לשוחח עם עופרי מתחנת המישטרה, ולהקליט את אימויו של יריבו.

מירוחי קיבל כברכה את ההצעה והלך לתחנת המישטרה. הותקן מכשיר האזנה והקלטה, ומירוחי טילפן לעופרי. שיחה זו, שכל מטרתה היתה כי תוקלט כדי שתשמש כראייה מישפטית, לא הוקלטה. בבית-המשפט נטען כי היה זה בגלל תקלה טכנית. אולם כפי שהתברר לאחר מישפטו של מירוחי, יתכן מאוד שהשיחה לא הוקלטה מכיוון שלא עזרה למטרותיו של היריב של המישטרה.

שעות ספורות אחרי שיחת-הטלפון מתחנת המישטרה התפוצצה מכונית סוסיתא של מירוחי. במכונית השניה שלו, מכונית אמריקאית מהודרת, התגלה רימון ממולכד. הוא פנה מייד למישטרה והתלונן כי זוהי נקמתו של עופרי, על שסירב לשלם את דמי-הסחיטה.

עוד כאתו לילה הופיעו שוטרים מהיחידה המרכזית בביתם של הווג עופרי ועצרו את השניים. אחד החוקרים העיקריים היה פקד שחר, שחקר את נתי עופרי, איים עליו, וליריבו עופרי גם היכה אותו.

התכשיטים של האשה

במישפט שהרגיש נגר עופרי על סחיטה באיומים, הועלו שתי גירסות של השיחה שלא הוקלטו. מירוחי העיד כעריכת-ביעה וסיפר, כי עופרי דרש ממנו כסף ואיים עליו באותה שיחה. עופרי, כעריכת-ביעה במישפטו, טען כי הוא מעולם לא שלח אנשים לאיים על מירוחי, והופתע מאוד משיחת-הטלפון. הוא אישר כי דובר בשיחה על סכום כסף, אבל לדבריו היה זה כסף שאשתו, שושי, תובעת מבעלה הקודם, בגלל תכשיטיה שנשארו אצלו. הער השלישי לשיחה היה פקד שחר. הוא, שהאזין לשיחה באדם מן החוץ, תמך בניסתו של מירוחי.

רק חקירה נגרית מוחצת מצד סניגורו של עופרי, עורך-דין שימחה ויו, מנעה את הרשעתו של עופרי. הוא זוכה מחמת הספק.

האמת המפתיעה התגלתה רק כחודשיים אחר כך. כאשר לגמרי במיקרה נעצר מירוחי יחד עם חבורה שכללה את בנו ואת ננה של חברתו לחיים. הם נעצרו בחשד של נסיון לשוד ולחטיפה של סוחר-שטיחים בתל-אביב. מכיוון שהלך מחבורתו של מירוחי היו צעירים ללא עבר פלילי, הם נשכרו מייד וסיפרו את כל הידוע להם על מעשיו הפליליים של מירוחי. הם הודו כי פגעו במכונית אביה של שושי, היכו אותו וירו בו, הכל על פי מיוותו של מירוחי. אחר מהם גם הודה כי הוא התחזה לחבר של עופרי, כדי לבצע את שיחת-הטלפון שאיימו על מירוחי בסחיטה. גם שיחות אלה בוצעו על פי רישתו של מירוחי.

אחרי מאבק מישפטי עקשני, הודה לבסוף גם מירוחי בכל העבירות הללו ואחרות, הורשע, ונידון למאסר של 13 שנים בפועל. כעת ברור היה לכל כי עופרי מעולם לא ניסה לסחוט, לא שלח חברים לטלפן ולא פגע במכוניותיו של מירוחי. הכל היה מתוכנן בידי מירוחי. מכאן גם היה ברור כי עופרי אמר אמת בעניין שיחת-הטלפון שאלה אמר שאיימו על מירוחי בסחיטה. גם שיחות אלה בוצעו על פי רישתו של מירוחי.

אחרי מאבק מישפטי עקשני, הודה לבסוף גם מירוחי בכל העבירות הללו ואחרות, הורשע, ונידון למאסר של 13 שנים בפועל. כעת ברור היה לכל כי עופרי מעולם לא ניסה לסחוט, לא שלח חברים לטלפן ולא פגע במכוניותיו של מירוחי. הכל היה מתוכנן בידי מירוחי. מכאן גם היה ברור כי עופרי אמר אמת בעניין שיחת-הטלפון שאלה אמר שאיימו על מירוחי בסחיטה. גם שיחות אלה בוצעו על פי רישתו של מירוחי.

למרות תלונותיו הרבות של עופרי נגד פקד שחר, הוא לא קיבל עד היום מענה ואף לא הודעה כי העניין נמצא בחקירה. המפכ"ל, רודי קראוס, אמר בטלוויזיה כי חשדו נגד עופרי היה מבוסס. מכיון שהתבסס על עדותו של קצין-מישטרה, מכאן ברור כי המפכ"ל איננו בקיא בתיק בית-המשפט, וכנראה הצהיר את מה שהצהיר בטעות. אולם מדוע לא נערכה עד היום חקירה של פקד שחר, עדותו בבית-המשפט ועל המכות שהיכה את עופרי?

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ עורך כיתוב: גורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפיר, ענת סרגוסטי ♦ עורך ערום: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סימון ♦ מחלקת המודעות: רפי זברוני ♦ המודל: העולם הזה ♦ בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גר" בע"מ, תל-אביב

קיא י.י.

חלקם של השוטרים בשערוריה מחרידה זו, אלא שגם חזר על הטענה כאילו היה בסיס לחשש מפני שקצין-מישטרה שמע בטלפון עדות מר-שיעה. אני מקווה שהמפכ"ל הוטעה על-ידי אנשיו, שהתביישו בעניין. אחרת אין להעלות על הדעת טענה כזאת.

השוטרים של הפושע

ביקשתי את אילנה אלון, שמגיע לה צ"ש על חשיפת פרשה זו, להגיב על הדברים. הנה דבריה:

המוימה להעליל עליה מישפטית על נתואל

אתה מחזיק בידך את הגליון מס' 2500 של העולם הזה. זהו מספר יפה ועגול. לנו זה יותר ממיספר. פירושו 2500 שבועות — כמעט 50 שנים — של עמל, של דבקות במשימה, של מתח, הישגים ואכזבות, של שרות לחברה הישראלית, קיבלתי לידך את עריכת שבועון זה החל בגליון 651 — כך 1850 מהגליונות האלה הופיעו בעריכתי.

ערב המאורע קיבלנו שי קטן מירי עמית מכוכר. אקונומיסט הוא השבועון הרציני ביותר בכריטינה, אחד החשובים ביותר בעולם. בשבוע שעבר הקדיש 22 עמודים שלמים לישראל. כתבת-הענק חשפה את כל נקודות-ההתורפה של המדינה — הכלכלה המידרדרת, הסכנות לדמר קרטיה, עליית הפאשיזם, אך עורך הכתבה, כסאן סמילי, השתדל בכל כוחו למצוא בה גם נקודות-אור. אחת מהן היא, בעיניו, קיומו של העולם הזה. הוא ציין כי זהו "שבועון-החדשות הנקרא ביותר בישראל" והעלה על נס את העובדה שהוא מבטא דווקא דעות אופוזיציוניות: בכך ראה את-כבודו לדמוקרטיה הישראלית ולעיתונות הישראלית.

תוכנית השטן

בשבוע שעבר הוקרשה התוכנית מבט שני בטלוויזיה לבעיית המעצרים במדינה. במרכז הכתבה עמדה פרשה אחת: הפרשה הקפקאית של שוש ונתי עופרי, אשר עולמם חרב עליהם כאחד הלילות. כאשר המישטרה הלמה על דלת רירתם, והחלה רדך יסורים והתעללות, שהסתיימה רק לאחרונה.

קוראי העולם הזה ידעו כמה המרוכר, כי טיפלנו בפרשה זו כמעט מתחילתה, והיה לנו חלק מכריע ובלעדי חשיפתה. עוד לפני שנתיים הקדיש העולם הזה (11.7.84) כתבה לשערוריה זו, ולפני חודש תיאר העולם הזה (19.6) את ההשתלשלות לפרטי-פרטיה, תחת הכותרת "תוכנית השטן".

ואכן, כתבת-טלוויזיה, גידעון דרורי, הלך בעיקבות העולם הזה. הוא גם הראה את עמודי העולם הזה. פשוט לא היתה לו ברירה, כי תצלומיהם של כמה מגיבורי הפרשה לא היו מצויים בירו, והוא יכול היה להציגם רק מעל עמודי השבועון המסויים.

אולם הכתב ביצע ממש תרגיל-אקורבנקה כדי להעלים את זהות העיתון שעל המיקרע, וגם לא הזכיר אף במילה אחת את העולם הזה — שבלעדיו לא היה שומע מעולם על הפרשה. נראה כי עורך התוכנית, חיים יבין, הרגיש בכך, ולכן ראה צורך להזכיר את שם העולם הזה כדבריי הסיכום שלו.

אין להאשים את הכתב בחריגה, כי הוא רק עשה מה שעושים רוב עיתוני ישראל מדי שבוע. כשהם מעתיקים חומר מהעולם הזה.

אך לא זה העיקר. העיקר הוא הופעתו של המפכ"ל המישטרה, רודי קראוס. אחרי הקרנת הכתבה, הפרטים המוזעזעים לא זיזעו אותו. לא זה בלבד שלא איתר אף מילה אחת של גינוי על

דוגמנית אמיר (1985)

כל שישה חודשים, הופעה חדשה

בראותו תמונה זו, אינו יכול לרמיין לו כיצד אני נראית כיום. וזה פוגע בקריירה שלי. היות ואני מאמינה שאותם אלהים שלמות ויופי, אודה לכם במאוד אם מיקרה כזה לא יישנה. שלומית אמיר, תל-אביב

וגם הבן של מלכיצדה

על פיוטי העולם הבא ועל פייטנים יהודיים באיטליה (העולם הזה 24.7).

מאיפה תוא לקח את השם הזה, הקורא גטניוז קשה לי להאמין, שאפילו בימי הביניים היה ליהודי שם כמו אמית בן-אחימעץ.

אסי זהבי, באר-שבע

תנוח דעתו של הקורא זהבי. בספר-היסוד של הד"ר סטיל רות, תולדות היהודים באיטליה, מוזכר לא רק שמו של בן-אחימעץ, אלא גם שמותיהם של אחד ענן בן-מירנוס (פייטן גם הוא), אחד יצחק בן-מלכיצדק (שחיבר פירוש למישנה), אחד קלונמוס בן-שבתאי (שהיה בקיא גדול בתלמוד).